

Voorzitter, geachte aanwezigen,

Mijn naam is de Rijke, en de reden dat ik hier sta is omdat ik ben begaan met de burgerij van deze stad en haar omringende regio's.

Nu het einde van de Nederlandse aardgasvoorraad in beeld is, zullen investeringen in alternatieve bronnen op een toenemende belangstelling mogen rekenen.

Het is hier waar mijn betoog aansluit op de TrekdiJK. Want of er nu logistieke bedrijven worden gefaciliteerd die tal van stromen in hun pakket aanbieden, of zich specifiek richten op energie. Dat kan voor de huidige financiële problematiek waarin deze gemeente zich bevindt, geen verschil maken. Daar zullen we nauwelijks over van mening verschillen!

Productie van hernieuwbare energie heeft bij tal van ondernemers voldoende aandacht. Dat vraagt al evenmin om uitleg. Maar bij partijen rijst steeds meer behoefte om de afstemming tussen verbruiker en producent te verbeteren. Een uitdaging die ook aan de orde is bij o.a. de Zeeuwse Energiedialoog.

Laat ik u ter illustratie een voorbeeld noemen en dit is er slecht één uit vele:

Het aanwenden van industriële restwarmte voor wijkverwarming. Middelburg werkt momenteel aan zo'n project met Eastman, zo u wellicht weet. Maar wat doen we tijdens de zomer met die thermische energie? De verbruikers vragen geen warmte en weg koelen is binnenkort geen optie meer.

De vraag "hoe" energie op te slaan staat volop in de belangstelling bij wetenschappers en de ondernemers. Maar het antwoord op de vraag "waar" ligt bij u dames en heren "bestuurders". En u kunt het al raden, er zijn aan "DE TREKDIJK" voldoende mogelijkheden om dit model bij u onder de aandacht te brengen.

En wel om onder meer de volgende redenen:

- De TrekdiJK vormt het knoppunt tussen producenten enerzijds en de verbruikers op Walcheren anderzijds.
- Soortgelijke projecten kunnen zich verheugen op nationale en internationale subsidiesteun. Wat het belang van deze technologie onderstreept.
- In 2009 heeft de provincie voor het betreffende gebied de opslag van energie in de bodem geclassificeerd als "GOED MOGELIJK". Laat u niet afleiden van de feiten door bijvoorbeeld een subjectieve toets die aan deze optie volkomen voorbij gaat.
- Het sluit aan bij het Omgevingsplan Zeeland van de provincie. Waarin termen als Beleven, Productie en Bloeien voorkomen.
- Het vormt geen concurrentie voor andere bedrijven. Integendeel, het zal een impuls betekenen voor bijvoorbeeld de Sloecentrale en andere (toekomstige) industriële objecten.
- De vraag naar opslagruimte voor energie groeit geleidelijk. Wat een spreiding betekent voor de druk op de resources.
- De milieubelasting is nihil.

- De inpassing in het totale landelijke gebied is goed mogelijk. Met de opmerking om ook de ontwikkelingen rond de “Schorerpolder” in ogenschouw te nemen!
- Het is een op de toekomst gerichte duurzame activiteit, die op termijn noodzakelijk is voor geheel Walcheren en haar omringende regio's.
- De mogelijkheid om buurgemeenten en andere belanghebbenden te laten participeren is voldoende aanwezig.

Het gaat te ver om alle mogelijke kansen hier aan te halen.

Hoe zo'n opslag er in de praktijk uit gaat zien, hangt af van de vraag welke energie er opgeslagen dient te worden. Gaat het om thermische energie, dan valt te denken aan (vloeistof) buffers. Dit kan ondergronds middels z.g. Warmte-Koude opslag (WKO). Hierbij is er op het maaiveld weinig of geen zichtbare infrastructuur nodig. Maar ook bovengronds is een optie. Dan valt te denken aan bunkers zoals bijvoorbeeld bij het munitie depot in “Rammekens” of zoals de waterkelder aan de nabij gelegen landbouwweg in “Welsinghe”. U zult begrijpen dat de omvang in ons geval aanzienlijk groter wordt.

Gaat het om de opslag van elektrische energie dan zal er op het maaiveld meer infrastructuur verrijzen. Die overigens goed kan worden ingepast in het landschap en op een zichtlocatie als deze.

Maar ook is een combinatie van verschillende opties denkbaar.

Laat ik besluiten met u uit te nodigen om over dit model nader van gedachten te wisselen.

Ik dank u voor uw aandacht.